

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27, Split

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Jerki Kovačić Garac, temeljem prijedloga više sudske savjetnice-specijaliste Natalije Đurašinović, u pravnoj stvari tužiteljice Ana Šimleša, OIB:40475752052, Sinj, Ivana Filipovića Grčića 6a, zastupana po pun. Lovrenki Franceschi, odv. u Splitu, protiv tuženika Klinički bolnički centar Split, OIB:51401063283, Split, Spinčićeva 1, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 9.lipnja 2026., u nazočnosti pun.tužiteljice i pun.tuženika, a po objavi presude dana 9.srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Klinički bolnički centar Split OIB:51401063283, tužitelju Ani Šimleša, u roku od 15 dana isplatiti iznos od 1.770,54 eura neto s kamatama na pojedinačne mjesečne iznose kako slijedi:

- 10,86 EUR od 15.06.2018.
- 8,38 EUR od 15.07.2018.
- 10,03 EUR od 15.08.2018.
- 10,03 EUR od 15.09.2018.
- 8,38 EUR od 15.10.2018.
- 10,03 EUR od 15.11.2018.
- 14,16 EUR od 15.12.2018.
- 10,86 EUR od 15.01.2019.
- 10,86 EUR od 15.02.2019.
- 8,38 EUR od 15.04.2019.
- 9,21 EUR od 15.05.2019.
- 20,30 EUR od 15.06.2019.
- 26,43 EUR od 15.07.2019.
- 12,51 EUR od 15.08.2019.
- 22,95 EUR od 15.09.2019.
- 8,38 EUR od 15.10.2019.
- 10,86 EUR od 15.11.2019.
- 14,16 EUR od 15.12.2019.
- 11,68 EUR od 15.01.2020.
- 12,51 EUR od 15.02.2020.
- 5,97 EUR od 15.04.2020.
- 10,86 EUR od 15.06.2020.
- 9,21 EUR od 15.07.2020.
- 10,03 EUR od 15.09.2020.
- 11,64 EUR od 15.10.2020.

- 0,96 EUR od 15.12.2020.
- 10,64 EUR od 15.01.2021.
- 2,04 EUR od 15.02.2021.
- 19,35 EUR od 15.05.2021.
- 1,22 EUR od 15.07.2021.
- 2,04 EUR od 15.10.2021.
- 2,55 EUR od 15.11.2021.
- 2,04 EUR od 15.12.2021.
- 15,79 EUR od 15.01.2022.
- 10,64 EUR od 15.02.2022.
- 0,19 EUR od 15.05.2022.
- 26,77 EUR od 15.08.2022.
- 4,98 EUR od 15.10.2022.
- 21,12 EUR od 15.11.2022.
- 24,46 EUR od 15.12.2022.
- 6,35 EUR od 15.01.2023.
- 18,83 EUR od 15.02.2023.
- 26,59 EUR od 15.03.2023.
- 11,58 EUR od 15.04.2023.
- 83,65 EUR od 15.05.2023.
- 27,92 EUR od 15.06.2023.
- 24,92 EUR od 15.07.2023.
- 45,81 EUR od 15.08.2023.
- 6,59 EUR od 15.09.2023.
- 24,59 EUR od 15.10.2023.
- 143,63 EUR od 15.11.2023.
- 137,14 EUR od 15.12.2023.
- 146,10 EUR od 15.01.2024.
- 164,00 EUR od 15.02.2024.
- 164,00 EUR od 15.03.2024.
- 88,49 EUR od 15.04.2024.
- 9,35 EUR od 15.05.2024.
- 19,12 EUR od 15.06.2024.
- 20,15 EUR od 15.08.2024.
- 6,45 EUR od 15.10.2024.
- 1,71 EUR od 15.11.2024.
- 16,25 EUR od 15.12.2024.
- 24,96 EUR od 15.1.2025.
- 21,13 EUR od 15.2.2025.
- 8,12 EUR od 15.3.2025.
- 25,01 EUR od 15.4.2025.
- 14,24 EUR od 15.5.2025.
- 7,69 EUR od 15.6.2025.
- 32,67 EUR od 15.7.2025.

do isplate, koja se zakonska kamata na navedene iznose do 31.12.2022. obračunava po stopi u skladu sa odredbom čl.29. st.2. ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21), a od 1.1.2023. pa do 31.12.2023. po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29. st.2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe

javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana trećeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1.1.2024. do isplate po referentnoj stopi, odnosno stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke uvećanoj za 3 (tri) postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja.

II. Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju parnični trošak u iznosu od 1.775,00 eura sa zakonskom kamatom koja teče od presuđenja do isplate po referentnoj stopi, odnosno stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke uvećanoj za 3 (tri) postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je dana 31. svibnja 2022. podnijela ovom sudu tužbu protiv tuženika radi isplate razlike manje isplaćene naknade troškova prijevoza za razdoblje od svibnja 2018. pa na dalje. U tužbi se navodi kako je tužiteljica zaposlena kod tuženika na radnom mjestu doktora medicine na specijalizaciji iz opće kirurgije. Tužiteljici je radni odnos reguliran Zakonom o radu (dalje: ZOR), Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (dalje: KU), Dodacima Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (dalje: Dodatak KU), te Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama (dalje: TKU). Odredbom iz čl. 66. st. 1. TKU-a je propisano da se zaposleniku nadoknađuju troškovi mjesnog javnog prijevoza za dolazak na posao i povratak s posla u visini za poslodavca najpovoljnijeg troška javnog prijevoza koji mu omogućuje redoviti dolazak na posao i odlazak s posla, pod uvjetom da je udaljenost od njegovog prebivališta, odnosno boravišta do mjesta rada najmanje dva kilometra. Odredbom čl. 66. st. 11. TKU-a je propisano da je udaljenost između adrese stanovanja i adrese rada utvrđuje se prema planeru putovanja Hrvatskog autokluba na temelju kartografske podloge Google Maps i to kao, kao najkraća automobilska ruta sa suvremenim kolničkim zastorom (asfaltom), a u slučaju računanja udaljenosti iz stavka 1. ovoga članka, kao pješačka ruta. Prema tumačenju TKU organiziranim javnim prijevozom smatra se onaj prijevoz koji omogućujem redoviti dolazak na posao kao i povratak s posla, u smislu članka 66. stavka 8. i 9. TKU-a, tako da vrijeme čekanja od dolaska u mjesto rada do početka radnog vremena zaposlenika te vrijeme čekanja od završetaka radnog vremena do polaska redovite linije prema prebivalištu odnosno boravištu zaposlenika ne prelazi 45 minuta, a u slučaju potrebe za predsjedanjem, vrijeme čekanja između dvije linije javnog prijevoza ne smije biti duže od 30 minuta. Zaposlenik voznim redom i rasporedom svog radnog vremena

dokazuje da nema organiziranog javnog prijevoza odnosno da mu javni prijevoz ne omogućuje redoviti dolazak na posao i povratak s posla. Da bi se prijevoz smatrao organiziranim, isti mora biti u oba smjera (na posao i s posla) organiziran sukladno članak 66. stavcima 8. i 9. TKU-a. Ako se na opisani način utvrdi da zaposlenik nema organizirani javni prijevoz, na zaposlenika se primjenjuje odredba članka 66. stavka 12. TKU-a o pravu na naknadu troškova prijevoza u visini od od 1,00 kune po prijeđenom kilometru. Stoga tužiteljica potražuje isplatu razlike na ime troškova prijevoza počev od 28.svibnja 2018. pa na dalje.

2.Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava tužbu te osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Smatra da je teret dokaza na tužitelju. Nadalje, navodi da se protivi postavljenoj tzv. stupnjevitost tužbi odnosno da nisu ispunjeni uvjeti za stupnjevitu tužbu te predlaže da sud pozove tužitelja da uredi tužbu sukladno odredbama čl.186b Zakona o parničnom postupku, na način da postavi određeni tužbeni zahtjev.

3.Tužitelj je podneskom od 29.svibnja 2025., sukladno rješenju suda, uredio tužbeni zahtjev na način da je kao vrijednost predmeta spora označen iznos od 2.640,00 eura te zatražena isplata toga iznosa na ime razlike manje isplaćenog putnog troška za razdoblje od svibnja 2018. do lipnja 2024.

3.1.Konačno, nakon provedenog financijskog vještačenja te sukladno dostavljenom nalazu i mišljenju vještaka, tužitelj je podneskom od 20.svibnja 2026. uredio i postavio tužbeni zahtjev na način da potražuje ukupan iznos od 1.770,54 eura, te je ujedno obavijestila sud da njeno prezime sada glasi Šimleša, a mjesto prebivališta da je Sinj, Ivana Filipovića Grčića 6A.

4.Sud je tijekom postupka izveo dokaz pregledom platnih lista i evidencije radnog vremena, te vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za financije.

5.Tužbeni zahtjev tužiteljice je osnovan na način određen u izreci presude. Tužitelj je popisao parnični trošak.

6.Među strankama nije prijeporno da je tužiteljica zaposlenica tuženika na radnom mjestu doktora medicine.

7.Tužiteljev radni odnos reguliran je Zakonom o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, dalje: ZR), Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 143/13), Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18, dalje: KU/18), Dodatkom I. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 35/19, 78/19. dalje: Dodatak I. KU), Dodatkom II. (NN 92/19), Dodatkom III. (NN 56/20), Dodatkom IV. (NN 3/23), Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama (NN 24/17, 128/17, 47/18, 2/19,123/19, 56/22, 29/24 dalje: TKU).

8.Troškovi prijevoza nisu sastavni dio plaće jer predstavljaju materijalno pravo radnika koje nije utemeljeno na odredbama ZR već na ugovoru o radu i Temeljnog kolektivnom ugovoru za službenike i namještenike u javnim službama (NN 141/12, 128/17, 47/18 i 123/19, dalje u tekstu TKU/17).

8.1.Tužiteljica svoje pravo temelji na odredbama Temeljnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama.

9.Odredbom čl.66.st.1. TKU-a („Narodne novine“ br.128/2017., 47/2018., 123/2019., 66/2020., u tekstu TKU/17), koji se primjenjivao od 1.12.2017. do 30.4.2022., odnosno čl.65. st.1. TKU-a („Narodne novine“ br.56/2022., 127/2022., 58/2023., u tekstu TKU/22, koji je na snazi od 01.05.2022. pa na dalje) propisano je da zaposlenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla, pod uvjetom da je udaljenost od njegovog prebivališta, odnosno boravišta do mjesta rada najmanje dva kilometra.

9.1.Odredbom čl. 66. st. 8. pod organiziranim javnim prijevozom u smislu ovoga članka smatra se mjesni i međumjesni prijevoz koji se međusobno ne isključuju, a koji zaposleniku omogućuju redoviti dolazak na posao i povratak s posla.

9.2 Odredbom čl. 66. st. 9. TKU-a propisano je da redoviti dolazak na posao i povratak s posla osigurava onaj javni prijevoznik kod kojeg je vozni red organiziran na način da vrijeme čekanja od dolaska u mjesto rada do početka radnog vremena zaposlenika te vrijeme čekanja od završetka radnog vremena do polaska redovite linije prema prebivalištu odnosno boravištu zaposlenika ne prelazi 45 minuta, a u slučaju potrebe za presjedanjem, vrijeme čekanja između dvije linije javnog prijevoza ne smije biti duže od 30 minuta.

9.3.Odredbom čl.66. st.12. TKU-a propisano je ako od prebivališta odnosno boravišta do mjesta rada nema organiziranog javnog prijevoza, naknada troškova prijevoza isplatit će se u visini od 1,00 kn po prijeđenom kilometru, uvećano za troškove mostarine i tunelarine (uz predočenje ispisa elektroničke naplate cestarine - ENC na ime zaposlenika i za odgovarajući dolazak na posao i povratak s posla), kao i u slučaju naknade troškova prijevoza zaposleniku u dane kada organizirani javni prijevoz ne prometuje. Odredbom čl.65. st.14.TKU-a (NN br.56/2022, 127/2022) koji se primjenjuje od 1.5.2022. prethodno navedena naknada je povećana na iznos od 1,35 kuna po prijeđenom kilometru odnosno 0,19 eura od 1.1.2023. od kada je u Hrvatsku kao službena valuta uveden euro.

9.4.Odredbom čl.66. st.16. TKU-a (NN br.128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020), odnosno čl.65. st. 21.TKU-a (NN br.56/2022, 127/2022) propisano je da se naknada troškova prijevoza neće isplatiti za dane godišnjeg odmora, rodiljnog dopusta, privremene spriječenosti za rad i za druge dane kada zaposlenik više od dva dana uzastopce nije u obvezi dolaska na posao.

10.Prema Tumačenju Povjerenstva br. 61/19 od 21.1.2019. da bi se prijevoz smatrao organiziranim zaposlenicima moraju omogućiti redovan dolazak i odlazak s posla u sve radne dane, što znači ako jedan dan u mjesecu kad mora doći na posao nema pogodnu putnu vezu autobusom koja bi joj omogućavala da na vrijeme dođe do svog radnog mjesta i u povratku do autobusne stanice smatralo bi se da nema organizirani javni prijevoz pa joj za cijeli mjesec pripada naknada po prijeđenom kilometru.

10.1.Povjerenstvo za tumačenje TKU dalo je Tumačenje i br. 51/22 od 7. listopada 2022. prema kojem se prijevoz smatra organiziranim ako je u oba smjera (na posao i s posla) organiziran sukladno članku 65. st.10. i 11. TKU-a, a što ovdje nije slučaj.

11.Na okolnost visine potraživanja obavljeno je vještačenje po stalnom sudskom vještaku za financije, a koje kao stručno, argumentirano i objektivno ovaj sud prihvaća. Vještak je u svojem nalazu i mišljenju naveo da je za utuženo razdoblje od 01. lipnja 2018. do 20. ožujka 2020. te od 12. svibnja 2020. do 31. srpnja 2025. izvršio izračun naknade troškova prijevoza u visini mjesečne karte za relaciju Sinj-Split, javnog prijevoznika Promet Sinj d.o.o., dok je za razdoblje od 21. ožujka 2020. do 11. svibnja 2020. godine izračun izvršen pod pretpostavkom da tužitelju pripada naknada u visini 1,00 kn po prijeđenom kilometru za svaki dolazak i odlazak na radno mjesto. Vještak napominje kako je od tuženika zatražio specifikaciju po danima kada je tužiteljica radila na adresi Spinčićeva 1 – Firule, kada na adresi Šoltanska 1 – Križine, te kada na adresi Marmontova 4, Split na što se tuženik očitovao kako je tužiteljica isključivo radila na lokalitetu Firule, Spinčićeva 1, Split. Kako bi utvrdio udaljenost između mjesta prebivališta do radnog mjesta vještak je koristio podatke iz HAK planera putovanja na temelju kartografske podloge Google Maps, temeljem

kojeg je utvrđeno da udaljenost od adrese tužitelja do adrese mjesta rada iznosi 35,36 km. Za razdoblje od 01.06.2018. do 31.07.2025. potraživanje tužitelja po osnovi naknade troškova prijevoza, pod pretpostavkom da tužitelj za razdoblje od 01.06.2018.g. do 20.03.2020.g. i od 12.05.2020.g. do 31.07.2025.g. ostvaruje pravo na naknadu temeljem iznosa mjesečne karte za relaciju Sinj-Split javnog prijevoznika Promet Sinj d.o.o. te pod pretpostavkom da u razdoblju od 21.03.2020.g. do 11.05.2020.g. ostvaruje pravo na naknadu po prijeđenom kilometru, iznosi 1.770,54 EUR.

11.1. Sukladno nalazu i mišljenju vještaka tužiteljica je uredila tužbeni zahtjev na način da traži isplatu iznosa od 1.770,54 eura.

12. Tuženik se opreza radi usprotivio nalazu i mišljenju vještaka, pa shodno time i samom uređenom tužbenom zahtjevu. Navodi da je tužitelj trebao dokazati da mu pripada pravo na isplatu troškova prijevoza na posao prema prijeđenoj kilometraži na cijeloj dionici od mjesta prebivališta do mjesta rada, kao i sve one činjenice o kojima ovisi postojanje tog prava, kao i to da je tuženik je donio nekoliko pisanih Odluka o troškovima prijevoza tužitelja koje su dostavljene tužitelju i prema kojima je tuženik tužitelju u utuženom razdoblju isplaćivao troškove prijevoza.

13. Tužiteljica je prema mišljenju suda dokazala osnovanost tužbenog zahtjeva, odnosno da joj je tuženik obračunavao trošak prijevoza protivno citiranim odredbama TKU-a i isplaćivao umanjenu naknadu troškova prijevoza. Naime, prema odredbi čl. 135. st. 1. ZR-a u slučaju radnog spora teret dokazivanja je na osobi koja smatra da joj je neko pravo iz radnog odnosa povrijeđeno. Međutim, tuženik nije pružio dokaze kojima bi pobio navode i dokaze tužiteljice, kako u pogledu osnovanosti, tako u pogledu visine tužbenog zahtjeva. Naime, pogrešno tuženik navodi u svojem podnesku od 22. svibnja 2026. da tužiteljica potražuje isplatu troškova prijevoza prema prijeđenom kilometru kad ista uređenim tužbenim zahtjevom, a prema nalazu i mišljenju vještaka, potražuje isplatu iznosa na ime mjesečne karte za relaciju Sinj-Split. Štoviše, tuženik tijekom cijelog postupka nije niti dostavio odluke temeljem kojih je tijekom utuženog razdoblja isplaćivao naknadu troškova prijevoza za tužiteljicu, odnosno na koji način je vršen obračun troškova prijevoza za tužiteljicu.

14. Slijedom svega navedenog, tužiteljica je prema mišljenju suda dokazala osnovanost tužbenog zahtjeva, pa je u presudi pod točkom I. odlučeno da je tuženik dužan isplatiti tužiteljici na ime razlike manje isplaćenih troškova prijevoza neto iznos od 1.770,54 eura. Naime, prema odredbi čl. 135. st. 1. ZR-a u slučaju radnog spora teret dokazivanja je na osobi koja smatra da joj je neko pravo iz radnog odnosa povrijeđeno, a kako tuženik, s druge strane, nije pružio dokaze kojima bi pobio navode i dokaze tužiteljice, kako u pogledu osnovanosti, tako u pogledu visine tužbenog zahtjeva, valjalo je tužbeni zahtjev u cijelosti prihvatiti kao osnovan.

15. Na dosuđene iznose tužiteljici su priznate zakonske zatezne kamate primjenom odredbe čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15) koje teku od dospijeca svakog pojedinačnog dijela iznosa do isplate (čl. 84. st.3. ZR/09 odnosno čl. 92. st.3. ZR/14),

16. Odluka o parničnom trošku temelji se na čl. 154. st. 1. i 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 25/13. i 89/14., drugdje u tekstu ZPP-a), Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23), VPS te popisa parničnog troška tužiteljice. Tužiteljici je priznat trošak: za sastav tužbe – 100 bodova, za zastupanje na ročištu od 10.09.2025. i 09.06.2026.-svako po 100 bodova, za sastav podnesaka od 29.05.2025. i 20.05.2026.-svako po 100 bodova, te pristup

na ročište za objavu -50 bodova, ukupno 550,00 bodova (vrijednost 1 boda=2,00 eura) što daje iznos 1.100,00 eura+PDV=1.375,00 eura. Tom iznosu valja dodati trošak vještačenja u iznosu od 400,00 eura, tako da ukupno obistinjen trošak tužiteljici iznosi 1.775,00 eura.

17.S obzirom na sve gore navedeno valjalo je odlučiti kao u izreci.

Split, 9.srpnja 2026.

Sudac
Jerka Kovačić Garac

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave odluke. Žalba se podnosi županijskom sudu, putem ovog suda.

DNA:

-pun. tužitelja

-tuženiku

-u spis

Broj zapisa: **9-3088a-801b7**

Kontrolni broj: **0ebd4-43828-797f8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.